

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย และรวบรวมข้อมูล

๑. ขั้นตอนการ

๑.๑ ศึกษาวรรณกรรมร้อยกรองที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตร ๒๕๑๘ และวรรณกรรมร้อยกรองอื่น ๆ ที่น่าสนใจ รวมทั้งเอกสาร วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและสร้างแบบสอบถาม

๑.๒ สัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน ๕ คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

๒. เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๑ ชุด ซึ่งมีลักษณะดังนี้คือ

ภาคที่ ๑ แบบเติมคำและแบบเลือกตอบ เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ความสนใจ ทิศนคติ เกี่ยวกับวรรณกรรมร้อยกรองไทย

ภาคที่ ๒ แบบมาตราส่วนประเมินค่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อวรรณกรรมร้อยกรองไทย ตลอดจนสภาพการเรียนการสอน

ภาคที่ ๓ แบบเลือกตอบ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่นักเรียนประสบในการศึกษาวรรณกรรมร้อยกรองไทย

ภาคที่ ๔ แบบปลายเปิด เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับวรรณกรรมร้อยกรองไทย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ ท่าน ช่วยพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุง

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประสาธ จำนวน ๒๐ คน เป็นชาย ๑๐ คน หญิง ๑๐ คน จากนั้นได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. ตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา ๑๒ จำนวน ๑๐ โรงเรียน จำนวนประชากร ๔๐๐ คน การสุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรดังนี้คือ

๑. โรงเรียนหัตถดุรณี
๒. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
๓. โรงเรียนนครนายกวิทยาคม
๔. โรงเรียนนวมราชานุสรณ์
๕. โรงเรียนระยองวิทยาคม
๖. โรงเรียนแก่ง "วิทย์สถาวร"
๗. โรงเรียนตราษตระการคุณ
๘. โรงเรียนปรางค์ราษฎร์บำรุง
๙. โรงเรียนชลบุรี "สุขบท"
๑๐. โรงเรียนเบญจมราชูทิศ

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอจกหมายแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนที่ได้รับการสุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามและหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนดังกล่าว โดยผู้วิจัยเป็นผู้แจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๕.๑ นำข้อมูลในภาคที่ ๑ และภาคที่ ๓ มาแจกแจงความถี่ และวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \cdot X \ ๑๐๐$$

๕.๒ นำข้อมูลจากแบบสอบถามในภาคที่ ๒ มาแจกแจงความถี่ หาค่า $\bar{X}$ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

โดย $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

^๑ ประคอง การณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ ๕. (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๔๐.

และกำหนดค่าแบ่ง เป็น ๔ ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับคะแนน ๔
เห็นด้วยมาก	เท่ากับคะแนน ๓
เห็นด้วยน้อย	เท่ากับคะแนน ๒
เห็นด้วยน้อยที่สุด	เท่ากับคะแนน ๑

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ได้กำหนดไว้ดังนี้คือ

๓.๕๖ - ๔.๐๐	หมายถึง	มากที่สุด
๒.๕๖ - ๓.๕๕	หมายถึง	มาก
๑.๕๖ - ๒.๕๕	หมายถึง	น้อย
๑.๐๐ - ๑.๕๕	หมายถึง	น้อยที่สุด

๕.๓ นำค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อมาวัดการกระจาย ของคะแนนจากแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง โดยการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแต่ละข้อโดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

เมื่อ S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนดิบทั้งหมด

N = จำนวนผู้ให้ข้อมูล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๑.

๕.๔ ทดสอบความมีนัยสำคัญของแบบสอบถามแต่ละข้อ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง โดยใช้ค่า Z - test ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

Z = อัตราส่วนวิกฤต (Critical - ratio)

$\bar{X}_1$ = มัชฌิม เลขคณิตของกลุ่มที่ ๑

$\bar{X}_2$ = มัชฌิม เลขคณิตของกลุ่มที่ ๒

$(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของทั้งสองกลุ่ม

๕.๕ นำผลการวิจัยในภาคที่ ๑ ถึงภาคที่ ๓ เสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายและ เสนอข้อมูลของแบบสอบถามในภาคที่ ๔ ในรูปความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ เรืองเดียวกัน, หน้า ๔๘.